PARKERDŐGAZDASÁG

A PILISI ÁLLAMI PARKERDŐGAZDASÁG DOLGOZÓINAK LAPJA

I. évfolyam, 4. szám 1986. December

Az új esztendő elé

Még nem ért véget az 1986. év, még nem vonhattuk meg idei gazdálkodásunk mérlegét, de az új év, és ezzel együtt az új feladatok már oly közel vannak, hogy szükséges átgondolni jövő évi céljainkat, közös tennivalóinkat. Az idei eredményekről, tanulságokról következő számunkban adunk tájékoztatást.

Ami rajtunk múlik

Alapvető célunk 1987-ben sem változik: *tisztes megélhetést kívánunk biztosítani* dolgozóinknak. Szabályozó rendszerünk olyan jellegű, hogy célunk csak eredményünk évről évre történő növelésével, *teljesítményünk és hatékonyságunk fokozásával* valósítható meg.

Mindennek fő eszközei – a teljesség igénye nélkül felsorolva – a következők: jobb munkaszervezés, a munkafegyelem szilárdítása (és ezzel együtt a munkaidőalap jobb kihasználása), szigorú anyag- és energiatakarékosság, szűkülő erőforrásaink észszerűbb hasznosítása, a munkaerő és az eszközök hatákonyabban kiaknázható területekre történő átcsoportosítása, a felesleges, gazdaságtalan kapacitások leépítése, megszűntetése, termékeink korszerűsítése, innovációs tevékenységünk fokozása.

Előrelépésünk záloga – szinte valamennyi ágazatra érvényesen – költségeink jelentős csökkentése.

Kétségtelen, hogy gazdálkodási nehézségeink egy *részét kedvezőtlen külső körülmények* okozzák. Az áremelkedés, bedolgozóink laza szállítási fegyelme, a konkurenciaharc éleződése, dolgozóinknak a második, harmadik gazdaságban való ténykedése, a fogyatkozó és képzettségében sem megfelelő munkaerő okozta gondok, az adósok számának növekedése – mindezek nem lebecsülendő tényezők. De amíg saját munkánk is jelentősen javításra szorul, addig elsősorban azt kell látnunk, erre kell figyelnünk, s nem szabad minden bajunkat a külső okokra hárítani.

Nagyobb rendre és fegyelemre, a társadalmi tulajdon fokozottabb védelmére van szükségünk. Határozottan felelősségre kell vonnunk a munkájukat elhanyagoló, gondatlanságból kárt okozó, a kisebb-nagyobb közösséget megkárosító személyeket. A jövőben lapunkban is közölni kívánjuk a súlyosabb fegyelmi büntetésben részesültek és a kártérítésre kötelezettek névsorát.

Tudomásul kell vennünk, hogy a jövőben – már 1987-ben is – *béremelést csak az elért eredmények alapján, az anyagi fedezet megteremtését követően lehet adni.* Ezzel összefüggésben a jövedelmek teljesítményarányos elosztását is az eddiginél erőteljesebben kell megvalósítanunk.

Foglalkoznunk kell *az erdészeti érdekek és a vállalati érdek jobb összehangolásával*, mert mindezek nem mindig hatnak egy irányba. Vizsgálnunk kell azt is, hogy még mindig indokolatlanul nagy az eltérés az egyes egységek eredményessége között. Fel kell ismernünk, hogy a legjobb szándékú munkavégzés is csak akkor nevezhető egyben jó szakmai munkának, ha azt az adott körülmények között a leggazdaságosabban valósították meg.

Az előbbiekben felsorolt követelmények mind azt célozzák, hogy Parkerdőgazdaságunk jó munkahely legyen, olyan munkahely, amely dolgozóink számára megbecsült értéket jelent. S ehhez az is szükséges, hogy egységeink és munkatársaink egymás iránti felelőssége és megbecsülése növekedjék, a segítőkészség, a megbízhatóság általános legyen, a szavak, ígéretek tettekben valósuljanak meg.

Az ágazatok fő feladatai

A hegyvidéki *erdőgazdálkodás* országosan is súlyos gondjai gazdaságunkat sem kímélik meg. Felborult az évi véghasználatok, első kivitelek és a befejezett erdőrészletek területeinek egyensúlya. Ennek helyreállítása sürgető, de igen nehéz feladat. Nagy segítséget jelent az 1984 óta várt, s az idei őszön végre bekövetkezett jó kocsánytalan tölgymakktermés. Felelősen kell gondoskodnunk a begyűjtött 430 mázsa kocsánytalan és 115 mázsa kocsányos tölgymakk célszerű és eredményes hasznosításáról, valamint a tavasszal megjelenő természetes újulat „fogadásáról", védelméről, megóvásáról. E célnak kell alárendelni *vadgazdálkodásunkat*, azaz további jelentős állományapasztást kell végrehajtani, a vadállomány minőségének javításával egyetemben.

A *fahasználat* terén alapvető gond, hogy a véghasználati korú állományok felújulatlansága miatt, és a fentebb említett egyensúly helyreállítása céljából jelentősen csökkenteni kellett a tervelőírásokat. Kevesebb fából kell megélnünk úgy, hogy eközben a tölgypusztulás okozta károk növekednek. Az eredményt csak költségcsökkentés révén lehet megtermelni. Meg kell valósítanunk a már megtervezett vékonyfa-feldolgozó telepet. Ezzel növelni tudjuk az iparifa-kihozatalt és az exportot is. Fafeldolgozásunk és az értékesítés szempontjából döntő jelentőségű, hogy ezt a csökkentett mennyiséget a tervezett ütemben – így az első negyedévben már a fatömeg 40 százalékát – termeljük le.

Fafeldolgozásunknak – a mélyponton lévő mennyiségből – az eddigi legmagasabb tervfeladatot kell végrehajtania, s ráadásul úgy, hogy közben be kell fejezni a lepencei beruházásokat. Az esztergomi faüzem gondjait – alapos ellenőrzés után – meg kell oldani. Játék- és parkberendezés gyártásunkat összpontosítani kell, részben a jó minőség biztosítása, részben alapanyaghiány miatt.

Kemény és igen eredményes *kereskedelmi* tevékenységünket jó színvonalán kell megőriznünk. Szállítási fegyelmünk erősítésével – amelyre jó példa a koporsógyártás és -értékesítés rendkívüli pontossága – meghatározó támogatást tudunk adni kereskedelmi munkánknak.

Saját kivitelezésű *építési munkánk* súlypontja – a magasépítés kényszerű visszafogása után – a mélyépítésre tevődött át. E területen alapvető célunk saját feltáróhálózatunk kiépítésének meggyorsítása, a tervszerűség és a mi-

(folytatás a 2. oldalon)

KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK MINDEN MUNKATÁRSUNKNAK!

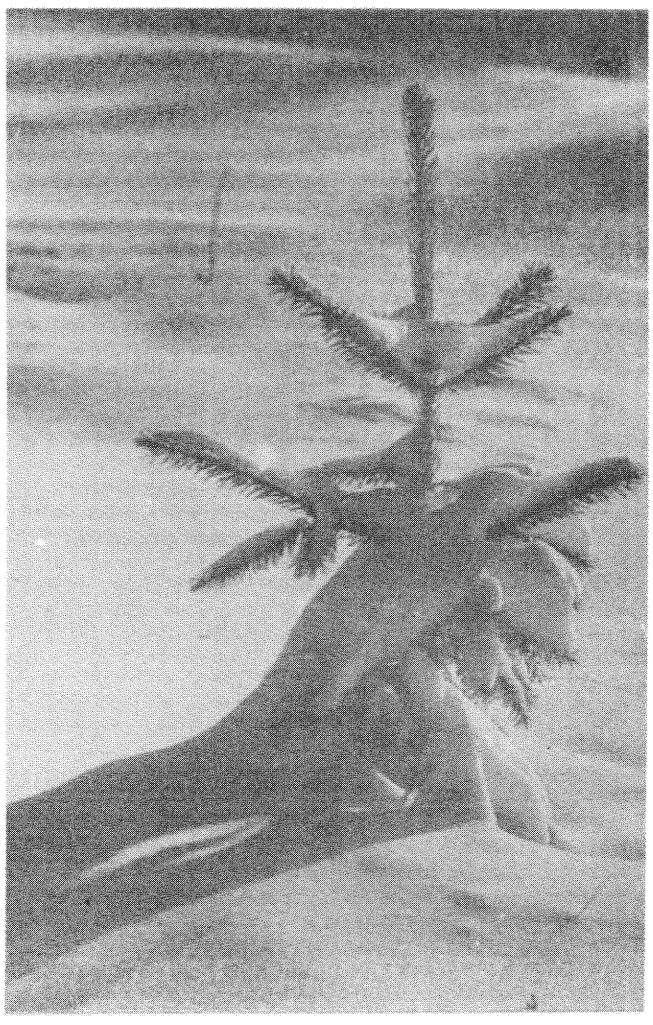

MEGHATÁROZÓ JELENTŐSÉGŰ ÁGAZAT

A fafeldolgozás jelene és jövője

Lassan két évtized választ el minket azoktól az időktől, amikor még szalag- és körfűrésszel készítettük különböző fagyártmányainkat. E húsz esztendő alatt – megismerve és folyamatosan megtanulva az új mesterséget – kialakult azon széles körű fafeldolgozási tevékenység, amely immár Parkerdőgazdaságunk termelési értékének közel egyharmadát adja. A megtett út nem volt mindig síma. Az eredmények mellett néhány kudarcból is le kellett vonni a tanulságokat.

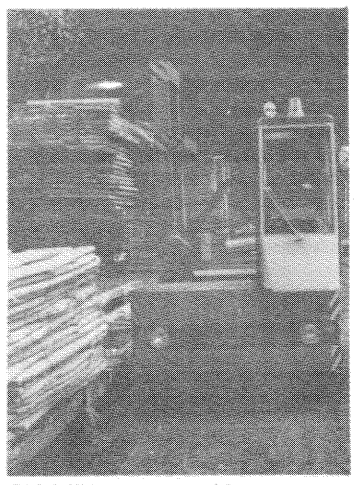

Oldalvillás targonca rakja a szalagmáglyát Lepencén

Sok volt a beruházás?

Fafeldolgozásunk jelenlegi nettó állóeszköz-állománya 134 millió forintot ér, a vállalat teljes állóeszköz-állományának csaknem felét teszi ki. A vállalat vezetése az elmúlt húsz évben több mint, 150 millió forintot fordított az ágazat munkájának megalapozására és fejlesztésére. Ebből a beépített gépek és berendezések értéke meghaladja az 50 millió forintot.

Sok ez? Kevés?

A beruházások értelmét sokszor, sokan megkérdőjelezték, s általában az ágazat munkájának, korábbi alacsonyabb eredményének és jövőjének megítélésében nem alakult ki egységes vélemény. Az időnként elég szélsőséges hangvételű kritikát az is felerősítette, hogy sokan nem ismerték jól a körülményeket, a szakmai érveket, a vállalaton belüli összefüggéseket. Érdemes megvizsgálni tehát, hogy milyen fafeldolgozásunk jelenlegi helyzete, s mi lehet a közeljövő útja. Az alábbiakban az ágazat irányítói által nemrégiben elkészített, a következő évekre vonatkozó termelési, fejlesztési javaslatra, a termelésirányítással közvetlenül foglalkozó vezetők véleményére, a korábban szerzett saját tapasztalataimra támaszkodva igyekszem válaszolni a kérdésekre.

A faanyag – különböző készültségi fokú – feldolgozása jelenleg a Fafeldolgozó Erdészetben, valamint Esztergomban, Visegrádon, Szentendrén és Budapesten zajlik. Az együttes termelési érték 183 millió forintot tesz ki, ebből Lepence nem kevesebb, mint 130 millió forinttal részesedik. *Az elmúlt öt évben 60 százalékkal emelkedett faipari termékeink értéke, s az ágazati eredmény – 1981-hez képest – várhatóan megduplázódik 1986 végére.* Mindez minimális fizikai létszámnövekedés és az átlagos vállalati bérszínvonal tartása mellett valósult meg. Az e területen dolgozó fizikai dolgozók száma a vállalati közvetlen termelő állomány 18 százaléka.

1985-ben egy fizikai dolgozó már 162 ezer forint eredményt termelt meg, amely két és félszerese a többi ágazat hasonló együttes mutatójának. Mindez – nyilván – igen nagy mértékben a gépi felszerelés fejlesztésének köszönhető. S ez az arány egyben azt is jól mutatja, hogy nem volt elpocsékolt pénz a fafeldolgozásra fordított beruházási összeg; ellenkezőleg, nem valószínű, hogy más ágazatokban ilyen megtérülési rátát lehetett volna elérni.

A vékonyfa jövője

A felvágott alapanyag mennyisége az évek során meglehetősen ingadozott. Függött ez a fafaj-, választék- és minőség-összetételtől, a beszállítás ütemességétől, a keretfűrész teljesítményétől, a munkaszervezés színvonalától. A hetvenes években csak két alkalommal vásároltunk bükkrönköt a saját alapanyagon kívül. Idén valamivel több, mint 10 ezer köbméter kemény lombos fát és 3 ezer köbméter körüli vásárolt fenyőt vág fel a lepencei keretfűrész.

Jelentős előrelépés volt az idén a felvágandó rönkanyag osztályozása és egységrakományokban – kalodákban – való beszállítása az üzemcsarnokba. Az új technológia – becslések szerint – több millió forintos eredményt hozhat. Ugyancsak az idei beruházásokhoz tartozott egy GRA–65 típusú lengyel keretfűrész munkába állítása. Mindezzel megteremtődött végre a folyamatos termelés feltételrendszere.

A következő években – a fahasználat előrejelzése szerint – a vastag hosszúfa és rönk, illetőleg általában a

(folytatás a 2. oldalon)

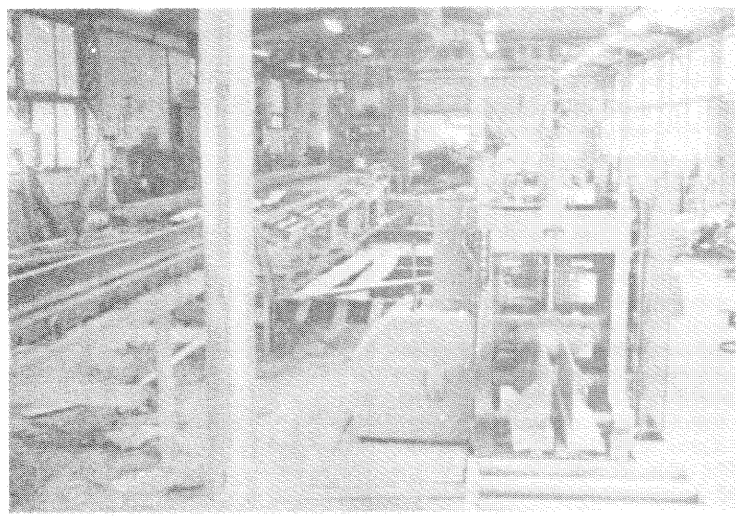

A lepencei készáru-tér

Az új esztendő elé

(folytatás az 1. oldalról)

nőségi követelmények fokozása, továbbá a szervezet vállalkozóképességének, rugalmasságának növelése, jövedelemtermelő képességének fenntartása.

A *parkfenntartás,* valamint az ide tartozó beruházás terén fő feladatunk a pénzügyi keret teljes körű, időben történő és lehető legésszerűbb felhasználása. A legnagyobb változásra Budapesten van szükség. Itt a legerősebb az igénybevétel, ezzel együtt a gond is, a kritika is. Tevékenységünk súlypontját ide kell helyezni.

A *zöldövezeti tervezés* jól bevált gyakorlat; eredményességét meg kell őrizni.

Az *idegenforgalom és a vendéglátás* ágazatában a veszteségek megszüntetése a cél, a már megszületett döntések — házak szerződésbe adása, szervezeti egyszerűsítés — végrehajtásával. Az Erdei Művelődés Házát és a visegrádi üzletházat be kell fejezni, az üzemeltetést meg kell kezdeni. A nagyvillámi sípályát használatba kell venni.

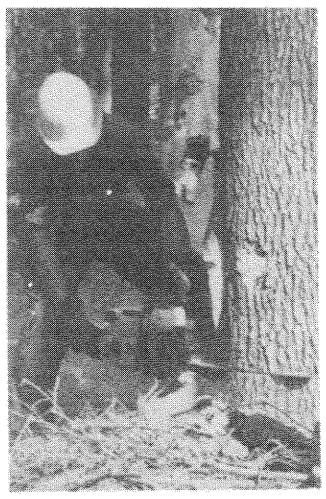

A gondos gazdálkodásért

Vállalkozási tevékenységünket minden ágazatban fokozni kell. Nagy tartalékaink és fontos költségcsökkentési feladataink vannak továbbá a *gépüzem, a gépjavítás és az energiagazdálkodás* terén. A hatékonyabb üzemelés elősegítésére gépek és gépkezelők (építőgépek, faanyagszállítók) átcsoportosítását tervezzük. Célunk javító tevékenységünk erősítése és gépegységeink számának csökkentése is.

A valamennyi ágazatot érintő *fejlesztési, beruházási* tevékenység hatása nem egy évre szól, hanem a vállalat jövőjét határozza meg. Ha valahol, akkor itt tényleg csak jól, a lehető legkevesebb kompromisszummal szabad dolgozni. Jövőre is jelentős összeg áll rendelkezésünkre. Célunk: a termelő beruházások arányának növelése. Fokoznunk kell fejlesztési munkánkat, különleges figyelmet fordítva az újításokra. Jelentős összeget szánunk a számítástechnika fejlesztésére is.

A *munkavédelem* feladatai közül kiemelem a motorfűrészek rezgésvizsgálatának gazdaságon belüli megoldását, a koporsógyártásnál a csónaklakk helyettesítését vízoldású lakkal, és az ezzel járó technológiai változtatás megvalósítását, az emelőgépek rendszeres ellenőrzési feltételeinek megteremtését és a vizsgálatok ütemes elvegzését.

Parkerdőgazdaságunk nemcsak erdőállománnyal, gépekkel és más eszközökkel gazdálkodik, hanem *földterülettel* is. Különösen Budapesten és az üdülőterületek közelében nagy értéket képviselnek földjeink. Alapvető célunk — rövidebb és hosszabb távon egyaránt — a ránk bízott területtel való gondos gazdálkodás, a tevékenység általános erősítése.

A mai gazdasági életben a megfelelő színvonalú vállalati működés nem képzelhető el jó *közgazdasági, pénzügyi-számviteli, jogi, személyzeti és oktatási munka* nélkül. Fontos feladatnak tartjuk mindezen — termelést segítő — tevékenységek fejlesztését.

Vállalatunk — üzleti viszonyain túlmenően — *külső kapcsolatok* sokaságával rendelkezik. A területünkön működő tanácsokkal, párt- és KISZ-szervezetekkel, más társadalmi-politikai szervezetekkel, továbbá az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatallal, az Országos Vízügyi Hivatallal, az Erdészeti Tudományos Intézettel, az Erdőfelügyelőséggel, az Erdőrendezési Szolgálattal, a Közép-Dunavölgyi Intéző Bizottsággal, az Országos Erdészeti Egyesülettel, a Magyar Kereskedelmi Kamarával, egyetemekkel, iskolákkal, és más szervekkel és intézményekkel fennálló kapcsolatainkat továbbra is erősíteni, ápolni szeretnénk.

*

Írásunkban a jövő évi tennivalókról, 1987 legfontosabb feladatairól szóltunk. Céljaink megvalósítása mindannyiunk érdeke, közös ügyünk.

Vállalatunk vezetése e gondolatok jegyében ez úton is megköszöni mindazon munkatársainak helytállását, erőfeszítéseit, akik hozzájárultak idei eredményeink eléréséhez, s egyben jó egészséget, sok boldogságot, sikeres munkálkodást kíván kollektívánk minden tagjának.

Dr. Szikra Dezső
műszaki főigazgató-helyettes

FŐIGAZGATÓI UTASÍTÁS

Az illetményfa kiadásáról

November harmadikai keltezéssel jelent meg az F—217/86. számú Főigazgatói Utasítás, amely az illetményfa kiadásának és pénzbeni megváltásának új rendjét szabályozza. A legfontosabb rendelkezéseket az alábbiakban ismertetjük.

A jövőben illetményfát *csak a dolgozó lakására* szabad szállítani. Kiadása a lakáshoz legközelebb eső erdészet feladata.

Egyaránt lehetőség van arra, hogy a dolgozó az illetményfát *természetben,* avagy annak ellenértékét *készpénzben* vegye ki. Erről a dolgozónak nyilatkoznia kell az év elején a munkaadó erdészetnél. A készpénzmegváltás csak a dorong- és az egységes tüzifaválasztékra vonatkozik. Ez esetben a Parkerdőgazdaság — az évi árviszonyoknak megfelelően — *szeptember hónapban* fizeti ki a „visszavásárolt" illetményfa értékét. *1987-ben köbméterenként 1200 Ft-ot fizet a vállalat.*

Az illetményfa kiadásának nyilvántartására eddig rendszeresített fakarton megszűnik.

A Főigazgatói Utasítás intézkedik *a nyugdíjasok, illetve özvegyeik kedvezményes tüzifavásárlásáról is.* Ők a Kollektív Szerződésben meghatározott — évenkénti 4 ürméter — egységes tüzifát a lakásukhoz legközelebb eső erdészetnél igényelhetik. Ha a dolgozó nem a kiszolgáló erdészettől ment nyugdíjba, akkor a nyugdíjazáskor foglalkoztató erdészet fakartont állít ki részére, és a lakás szerint illetékes erdészet ennek alapján szolgáltatja ki a tüzifát.

A Főigazgatói Utasítás *1987. január 1-jén* lép életbe.

Mit számít a számítógép?

Parkerdőgazdaságunk saját gépi adatfeldolgozása a személyi számítógépek belépése előtt Robotron 1750-es könyvelő automatákra épült. E gépeken döntően számviteli feldolgozás zajlott, továbbá a pénzügyi és kereskedelmi munkát támogatták. Legnagyobb feldolgozó-kapacitást igénylő rendszerünk az anyaggazdálkodás, amelynek gépi feldolgozását az ESZR R—16-os nagyszámítógépen végeztetjük.

Robotron gépeink olyan elöregedett állapotban vannak, hogy 1988-ban várhatóan már egyik sem lesz alkalmas üzemszerű működésre. A rajtuk futó rendszereket más eszközökkel kell feldolgozni. Erre jó alkalmat adott, hogy 1985—86-ban már a magyar számítástechnikai-eszköz piac is kínált elfogadható áron, ezen feladatok megoldására alkalmas személyi számítógépeket, úgynevezett PC-ket. (PC = personal computer.)

Ezek kezelése lényegesen egyszerűbb, mint a Robotronoké, megbízhatóságuk és gyorsaságuk pedig többszörösen felülmúlja a könyvelő automatákat. De természetesen csak akkor képesek jól dolgozni, ha az elvégzendő feladat jól meghatározott, az adatok betáplálása pontos és rendszeres, valamint a számítógépes program jól elkészített.

Meddig jutottunk a Robotron 1750-esek helyettesítésében?

1985-ben még nehézségekkel, 1986-ban viszont már zökkenő nélkül működött a *költséganalitika* személyi számítógépen. Ennek göngyölített állományaira építve készítettük idei *költség terv—tény összehasonlító* programunkat. Két ágazatra elkészült a fenti adatháttérre építő *termelési érték számító program* is. Külső fejlesztők bevonásával készült el *számlázási rendszerünk, valamint a főkönyvi és folyószámla rendszer.* Saját fejlesztésben megvalósult a gépüzem, műhely, fogat és hőközpont teljesítésének *gazdasági elszámolását, valamint önköltségét számító programunk.* Jelenleg szervezzük a termelvénykönyvelés személyi számítógépre vitelét. Ezt és állóeszköz rendszerünket is PC-re telepítjük 1987-ben, így a központ Robotronjai kiváltódnak.

Az elavult könyvelő automatákról folyamatosan személyi számítógépre kerülnek a legfontosabb adatrendszerek

FOTÓ: Korda

Jövőre meg kell oldani ezt a feladatot a Műszaknál üzemeltetett Robotronok vonatkozásában is, s 1988-ban remélhetően már ott is személyi számítógépen futnak e rendszerek.

Hamarosan szeretnénk az egyes erdészeteknél is beindítani a számítástechnikai üzemeltetést. De ez már egy következő cikk témája lehet.

Csizmadia András

A fafeldolgozás jelene és jövője

A keretfűrész-csarnok. Előtérben az új lengyel gatter

(folytatás az 1. oldalról)

tölgy fafaj csökkenésére lehet számítani. *Így megnövekszik a vékony anyag jelentősége.* A vékonyabb átmérőjű, egészséges, felfűrészelésre alkalmas alapanyag bekapcsolása a feldolgozásba, valamint az üzemekben keletkező *hulladék hasznosítása* még nagy tartalékokat rejt magában.

Mit lehet eladni?

A fűrészáruk továbbfeldolgozásának több, mint 85 százalékát végzik Lepencén, közel 15 százalékát pedig Esztergomban. (Néhányszor tíz köbméter lepencei anyagot a visegrádi park- és játszótéri berendezések gyártására használunk fel.)

A lepencei üzemben — megalakulásától kezdve — a *koporsó* jelentette a fő terméket. 1982-ig évente átlagosan öt-hatezer koporsót szállítottunk a Fővárosi Temetkezési Intézetnek. 1985-re a szállítás már megközelítette a 10 ezret, idén pedig nem sokkal marad el a 15 ezer darabtól. *1987-re 20 ezer darabot vagy valamivel többet irányoz elő a terv.* Az ötéves tervidőszak végére — ha minőségben, választékban, gyártmányfejlesztésben, pontos szállításban, korrekt árakban helyt áll az üzem — az értékesítés még tovább növelhető. Kedvező, hogy — a gondos piackutatás eredményeként — már 17 vállalattal állunk kapcsolatban.

A másik nagy termékcsoport *a szék- és egyéb bútoralkatrész.* Tizenkét évvel ezelőtt kezdtük el a gyártását — kooperációs alapon —, s 1985-ben már 20 millió forint csúcsárbevételt hoztak e termékek. Idén, a vevők igényeinek megváltozása miatt, amit csak részben lehetett kielégíteni, az értékesítés csaknem a felére csökkent.

E termékcsoporthoz tartozik — de nem Lepencén, hanem Esztergomban készítve — a *lamellás bútorajtó.* Ezen — szakmailag nagyon igényes — gyártmányt jelenleg mintegy 5 millió forintért tudjuk értékesíteni.

Sem mennyiségben, sem eredményességben nem elhanyagolható termékünk a *kisvasúti talpfa.* Amíg a piaci igényt pontos szállítással kielégíthetjük, ragaszkodni kell hozzá, azaz a szükséges — 800 köbméter körüli — alapanyagot biztosítani kell. E terméket a gazdaságossági elemzés az előkelő harmadik helyre sorolja.

A Fafeldolgozó Erdészet keretfűrész kapacitásának kihasználásában — tavaly óta — fontos szerepet játszik *a vásárolt fenyőrönk fűrészelt áruvá történő felvágása,* amely a lepencei árbevétel több, mint 10 százalékát teszi ki.

Évente ötmillió forintért készül különböző *park- és játszótéri berendezés,* részben saját felhasználásra, részben eladásra. Eddig a visegrádi, a budapesti és a szentendrei erdészet foglalkozott ezzel. A termék gazdaságosabbá tétele és a minőség javítása a technika és a technológiai folyamat fejlesztését, s az anyag átgondoltabb biztosítását követeli meg. E berendezések alapanyaga eddig főleg tölgy volt. A jövőben mind nagyobb szerepe lesz az akácnak is.

Minden jel arra mutat, hogy a VII. ötéves terv időszakában tovább növekszik a fafeldolgozás jelentősége. Az ágazat eredményessége egész Parkerdőgazdaságunk eredményességét jelentősen befolyásolja. A kívánt gazdaságossági színvonalat 1987-ben a koporsógyártás növelése, s a többi termék szintentartása biztosíthatja. De nagy könnyelműség lenne csupán erre támaszkodni. Megtanultuk már, hogy a piaci mozgások — bár hosszú távon törvényszerűségeket mutatnak — gyakran hoznak váratlan fordulatokat is.

Nagyobb biztonságot részben a meglévő termékek korszerűsítése, részben új termékek bevezetése, s mindezt megalapozva hatékony piackutatás adhat. A meglévő technika ésszerűbb kihasználása mellett újabb, modernebb célgépek és kiegészítő berendezések beszerzésével javíthatjuk a termelés színvonalát, nyereségességét. Természetesen mindennek csak akkor van értelme, ha rendelkezésre áll a gondosan kidolgozott technológia, s ha ezt — jobb munkaszervezés mellett — mindenki betartja.

A korábbiakhoz hasonló intenzív fejlesztésre jelenleg nem számíthat az ágazat. Főként *a belső üzemi erőkre és forrásokra* kell támaszkodnia. Új termékek megtalálásával, Lepence és Esztergom, esetleg külső vállalat kooperációs együttműködésével lehet megtalálni Esztergom célszerűbb helyét a fafeldolgozásban.

Az ágazat munkájáért felelős szakemberek 1987-ben a csökkenő mennyiségű és értékű alapanyagból *egy köbméterre eső árbevétel és eredmény további növelését* tekintik a fő célnak. Míg 1982-ben egy köbméter felvágott rönk alapanyagból csak 3005 forintot hoztak ki, addig 1987-ben e mutatót már 10 ezer forint fölé akarják emelni. Az üzemi eredmény pedig az 1982. évinek hatszorosa legyen — hangzik a cél. Ez az érték- és eredményszint messze az országos átlag fölött van.

Márkosi Iajos
FOTÓ: Korda

I. rész:

TÖRTÉNELEM ELŐTTI IDŐK

Az ember múltja a Pilisben

Pilisünk már az őskőkor elejétől lakott terület. Nemcsak a tölgy, a bükk, a cser, a vaddisznó, a barázdált csenkesz, hanem az ember is „őshonos" e tájon.

A hegység barlangjai és sziklapárkányai kezdettől fogva „kényelmes" lakást biztosítottak a lassan két lábra álló, gondolkodni és összefüggéseket keresni kezdő őseinknek. A csobánkai *Mackó barlangban* öt kultúrréteget tártak fel a régészek. Ezek közül a legalsó — tehát a legrégibb — arra enged következtetni, hogy ez a hely a mintegy félmillió évvel ezelőtt megjelent vértesszőllősi *előember* téli szállása lehetett. Hasonló leletanyag került elő Tokodon is. E legrégibb pilisi „lakos" összeszedte a körülötte termő gombákat és gyümölcsöket, ehető gyökereket kapart ki egyszerű kőásójával, csigát és madártojást gyűjtött, hogy táplálékát biztosítsa.

Talán évszázezredek is elteltek, amíg lassan-lassan ügyesedve-okosodva elfogta a környezetében élő kisebb állatokat, kikapta a patakokban úszó halat, kődobással „lelőtte" a futó vadat, repülő madarat. Ahogy ügyesedett, bátorsága és önbizalma is nőtt. Verembe csalta, szakadékba kergette a nála nagyobb testű négylábúakat, s kövekkel elpusztítva ezeket, húshoz, csonthoz és állatbőrhöz jutott.

Ismét időtlen idők múltak el, amíg egyszerű lándzsájával, szigonyával, baltájával, majd íjával tudatosan becserkészte és elejtette a körülötte élő állatokat. Így tápláléka és ruházata változatossá, megélhetése biztosítottabbá vált. Ezt bizonyítja a *Pilisszántói kőfülke* leletanyaga, ahol mintegy negyvenezer évvel ezelőtti tarándszarvas-vadászok fegyvereire és használati tárgyaira bukkantak a régészek. Hasonló korú a bajóti *Jankovich barlang*, a Klastrompuszta feletti *Leány, Legény- és Bivak barlang* eszközlelete is. De a kőkorszak idejéből származó eszközmaradványokat — a folyamatos, néha ugyan meg-megszakadó, ám mindig újra induló emberi élet eme tárgyiasult jeleit — mindenütt megtaláljuk a Pilisben és közvetlen környékén, mivel a természeti adottságok kezdettől fogva nagymértékben kedveztek itt kőkorszakbeli elődeink megtelepedése és megmaradása szempontjából.

A tüzet eleinte félve tisztelő, majd lassan szolgálatába állító ősember aztán egyre nagyobb léptekkel haladt a fejlődés útján. Életkörülményeit fokozatosan és egyre *tudatosabban* javította. Ebből következően számbelileg is gyarapodni kezdett, növekedett a népesség. Már nem volt elegendő számú — természet kínálta — barlang, sziklapárkány vagy hasadék. A kényszer hatására — utánozva a természetet, és *eszét is használva* — elkezdett „műbarlangot" építeni magának. Köveket hordott össze, és ezeket egymásra téve-illesztve felépítette „családi házát". A házépítés célját szolgáló erdei *szedelékkő* vagy *„lelenckő"* gyűjtése mind a mai napig ismeretes a Pilisben. A szerszámkészítés, vadászat és halászat után ez a negyedik legrégibb, ma is gyakorolt pilisi tevékenység.

A róka kotorékja máig ugyanolyan, mint akkor volt. Az erdei vadméhek sem változtattak építészeti stílusukon. Az ember azonban — a mindig jobbra, szebbre, többre törekvő — rájött e kövek sárral történő *összeragasztására*. Ezáltal melegebb, huzatmentesebb, tehát lakályosabb, sőt csinosabb lett egyszerű kőkalyibája. Ha az ősi házépítő — elhagyva a sarat — tüze mellett kiégett, majd eső hatására megoltódott *mésszel* ragasztotta össze köveit, rendkívül erős, időtálló falra és boltozatra tett szert.

Így alakult ki az *erdei mészégetés*. A piliscsabai, piliscsévi, pilisszántói, pilisszentkereszti és pilisszentléleki mészégető iparos lényegében ma is ugyanazzal a módszerrel, ugyanolyan formájú kemencével és szerszámokkal dolgozik, mint több ezer évvel ezelőtti elődje. Legfeljebb a mészkő, szén, tüzifa odaszállítása és a kiégetett mész elvitele történik traktorral vagy gépkocsival; a termelés számbavételét pedig rovás helyett golyóstollal és nyomtatványon végzik.

A mészégetés kialakulásával nagyjából egyidős a pilisi *kőbányák* nyitása és művelése: ez a tévesen legújabbkori jelenségnek hitt tájrombolás. A nagy fáradságot és időt igénylő kezdetleges szedelékkő-gyűjtés ugyanis nem tudta már kellőképpen kielégíteni a számbelileg tovább szaporodó, lassan-lassan civilizálódó, házakat és várakat, templomokat és kolostorokat építő elődeink építőanyag-igényét. Szükségessé vált — mai szóval élve — „a termelés koncentrálása", a kőbányák megnyitása és művelése révén. A Pilis legtöbb — ma is ismert — kőbányáját nemcsak a rómaiak, hanem az őket megelőző szkíták, illírek, pannónok és a kelta néptörzshöz tartozó evariszkuszok is használták.

Pilisi ősünk tehát barlangokban, sziklahasadékokban tanyázott. Csak az őskőkor vége felé, még inkább az *újkőkor* (i. e. kb. 9000—3000) elejétől kezdve épít magának kőkunyhót, ragasztja össze annak köveit eleinte sárral, később mésszel. Így nem volt már annyira az erdőhöz kötve. Lassan kimerészkedett a hegyek lábánál elterülő nyílt mezőkre, és birtokba vette a Duna partjának egyes részeit is. Ezt bizonyítják a *Dömös* közelében és a pilismaróti *Öregek dülőben* végzett ásatások.

Az újkőkor végén és az ezt követő *rézkorban* pilisi elődünk egyre tudatosabban hagyja el az erdőt, és figyelme a pásztorkodásra, majd földművelésre alkalmas térségek felé fordul. A legkitűnőbb példa erre a *basaharci* lelet, ahol a sok edénytöredék mellett számos, agyagból készített állatszobrocskát is találtak. Ez az állattartás-állattenyésztés számottevő szerepét mutatja.

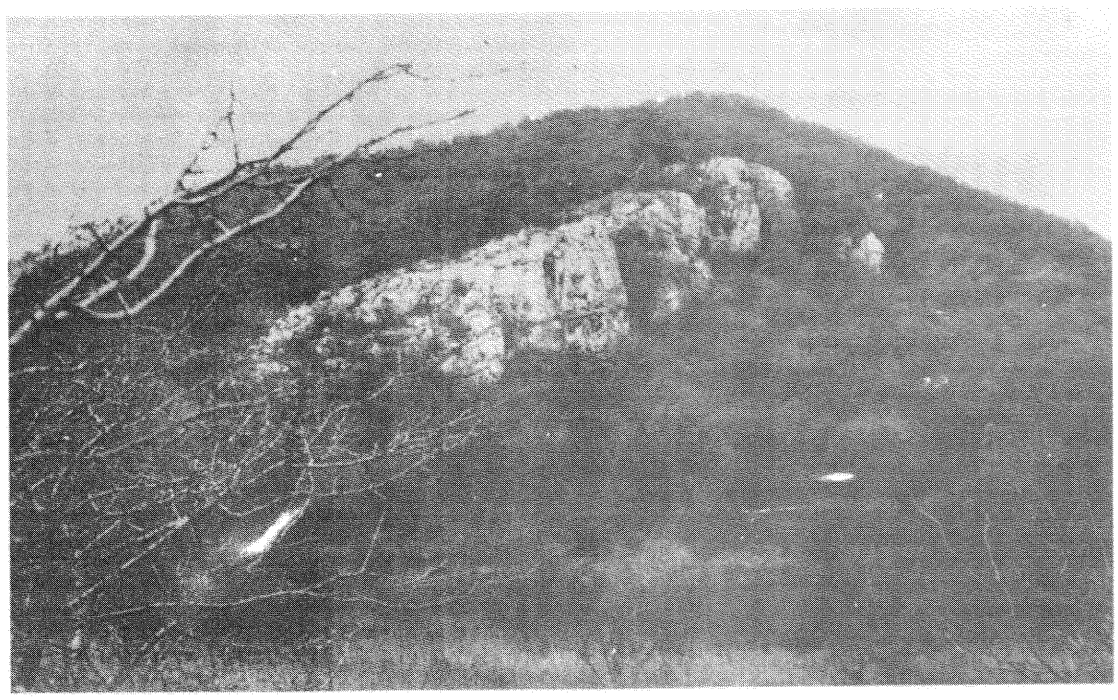

A Pilistető oldalában található az a kőfülke, ahonnan értékes őskori leletek kerültek elő

A *bronzkor* legjelentősebb leleteit a közeli *tokodi* ásatások hozták felszínre. E korabeli eszközök még inkább bizonyítják a bronzkori ember földművelő hajlamát, nagy kézügyességét, fejlett anyagismeretét és művészi érzékének további fejlődését.

A *vaskor* elején, a koravaskorban már jól elkülöníthető népeket találunk e tájon. A *szkítákat*, az *illírek* követik, ezeket pedig a *pannónok* váltják fel. A *Dera* patak völgyében — a Kisváci dűlőtől egészen a Kiskovácsi majorig — egész sor egykorú települést tártak fel a régészek. Ezek lakói — fejlett állattartó-földművelő tevékenységük mellett — kiváló vasolvasztók, kovácsok és szerszám-, meg fegyverkészítők voltak. A *Holdvilágárok* andezitsziklái közül valószínűleg *mágnesvasércet* termeltek ki, amit a közeli falvakban dolgoztak fel, illetve alakítottak tovább. Ezért feltétlenül ismerniük kellett a *szénégetést* is, hiszen a szenített fa nagyon sokáig a vasolvasztás nélkülözhetetlen eleme volt.

Vaskori elődeink — noha legtöbbször a hegyek közötti, vagy a hegyek lábánál lévő fátlan területeken bukkanunk nyomaikra — ismét „felfedezik" az erdőt, ahonnét vasércet, tüzifát és szenítésre alkalmas fát nyernek. Ellenséges támadás esetén ugyancsak az erdő nyújt nekik menedéket. Védelmi központjuk — „mentsváruk" — minden valószínűség szerint a *Kőhegy* tetején állott. Itt 1938-ban egy hatalmas, fából épült, földsáncokkal jól megerősített *várat* — bástyákkal és lakóépületekkel — tártak fel a régészek. A lenti lapályon szántó-vető, vagy iparukat gyakorló emberek veszély esetén könnyen felmenekülhettek e biztos védelmet nyújtó kőhegyi várba.

Még valami vonzotta a vaskor emberét az erdőbe: a *vadászat*. Ennivalója és ruházata biztosítva volt „virágzó" mezőgazdasága és állattartása folytán. Nem szorult már rá csak a vadon élő állatok húsára, bőrére és csontjára. Pusztán kedvtelésből, az ősi ösztöntől hajtva, ügyességét és jó fegyvereit kipróbálandó ejtette el az erdei vadat. Egy-egy korabeli vadászat terítéke változatosabb volt a mainál, hiszen „puskavégre" jött még az *őstulok*, amely valószínűleg a tatárjárás idején tűnt el. A *jávorszarvas* a XVI. század közepéig élt, de elvétve még a XVIII. században is fel-felbukkant ezen a tájon. Az *európai bölény* a XVII. század során pusztult ki. A *hód* nem sokkal élte túl a vízszabályozások idejét. Vele egyidőben tűnt el végleg a *farkas*, a *bütykös hattyú* és a *pelikán*. Apáink, nagyapáink fogtak még a Dunából *vizát* és *tokot*. Nekünk legfeljebb csak mutatóba marad egy-egy példány. Századunkban a mérleg másik serpenyőjén mindössze egy vadfaj szerénykedik: a Korzika szigetéről ide telepített *muflon*.

Dobay Pál

Ma is az ősi eljárással ógetik a meszet. Képünkön egy beomlott boksa Pilisszántón

Ülésezett a Szakszervezeti Bizottság

Vállalatunk Szakszervezeti Bizottsága novemberben kibővített ülésen vitatta meg az újítómozgalom, valamint a szocialista brigád- és munkaversenymozgalom helyzetét. *Dr. Szikra Dezső* műszaki főigazgató-helyettes felszólalásában elmondta, hogy *az újítások ügye* — az Újítási Szabályzat elkészülte és a feladatterv közreadása óta — *kedvezőbben alakult*.

A szocialista brigád- és munkaversenymozgalom az utóbbi években visszaesett. Csökkent a résztvevők száma, a vállalások értéke. Pedig az elmúlt idők termelési és gazdálkodási eredményeiben a mozgalomnak is jelentős része volt. *Az erdészeti feladatok megvalósításához szorosan kapcsolódó, ésszerű és reális célokat kell a kis kollektívák elé állítani*, és azok megvalósítását folyamatosan kell értékelni. A következő évben új Munkaverseny Szabályzat fog elkészülni.

A VSZB állást foglalt arról, hogy mindazon szervezeti egységeknél, *ahol legalább hat harminc éven aluli fiatal szakszervezeti tag van, ifjúsági megbízottat kell választani*.

Fadgyas Ferenc vszb-titkár részletesen beszámolt az idei üdültetés tapasztalatairól és a jövő évi lehetőségekről. Újdonság, hogy tárgyalások folynak *jugoszláviai csereüdültetésről* is. A VSZB úgy határozott, hogy a pöstyéni (szlovákiai) csereüdültetést viszont — érdektelenség miatt — 1987-ben nem szervezzük meg.

A VSZB tagjai tudomásul vették a SZOT határozatát, amely szerint — a munkaidőalap védelme érdekében — a különböző rendezvényeket *munkaidőn kívül* kell megtartani a jövőben.

A Műszaki Erdészet tevékenysége

A visegrádi üzemi pártalapszervezet novemberi taggyűlésén megvitatta a Műszaki Erdészet munkáját. A tájékoztatót *Vida Zoltán*, az erdészet vezetője terjesztette elő.

Az immár huszonegy éve tevékenykedő Műszaki Erdészet — mintegy 200 fős gárdájával — legnagyobb létszámú egységünk. Az évek folyamán több ízben okozott gondot a szállítópark járműveinek típusváltása. Néhány korszerű és jól bevált járműcsoport és egyedi gép mellett jelentős a nullára leírt gépek aránya is. Továbbra is nehézségek tapasztalhatók az alkatrészellátásban. A társerdészetek kezelésében lévő termelő, szállító és személyszállító eszközök kötelező szemléjét még nem mindig végzik el időben — hangzott a tájékoztató néhány főbb megállapítása.

Az erdészetvezetőhöz intézett kérdésekből és a hozzászólásokból kitűnt, hogy a Műszaki Erdészet szolgáltatásaival szemben továbbra is növekvő igényesség mutatkozik. Ahhoz, hogy ennek képesek legyenek eleget tenni, nem elegendő az erdészet dolgozóinak hozzáértő, lelkiismeretes munkája, hanem a társerdészetek vezetőinek és illetékes dolgozóinak hasonló magatartására is szükség van. (Lapunk a közeljövőben hosszabb írásban kíván foglalkozni a Műszaki Erdészet tevékenységével.)

HÍREK

Nyugdíjba vonultak

Tóth Gyula, a Műszaki Erdészet műszaki vezetője, *Várszegi Gyula,* a Budapesti Erdészet kerületvezető erdésze. Nyugdíjas munkatársainknak megérdemelt, jó pihenést kívánunk!

Kinevezés, alkalmazás

A Parkerdőgazdaság főigazgatója

Dobri Imrét november elsejétől a Visegrádi Erdészet szakosított kerületvezető erdészének,

Pápa Jánosnét november elsejétől 1987. december 31-ig a Natours Iroda vezetőjének,

Szabó Bélánét november elsejétől a Budapesti Erdészet bérelszámolójának,

Székely Árpádot november elsejétől a Főépítésvezetőség művezető kitűző technikusának,

Szirtes Andrást november elsejétől a Főépítésvezetőség gépüzemeltetési műszaki vezetőjének,

Farkas Barnát november 8-tól a Műszaki Erdészet szállítási műszaki vezetőjének nevezte ki, illetőleg

Papanecz Máriát november elsejétől megbízta a Natours Iroda bérelszámolói munkakörének ellátásával.

Felmentés

Erdélyi Andrást november elsejétől felmentették a Natours Iroda vezetői teendőinek ellátása alól.

Növekvő export

Októbertől meggyorsult az export papírfa értékesítése. Az elmúlt három hónapban annyit adtunk el, mint a megelőző három negyedévben összesen. A nyár papírfánál mutatkozó értékesítési nehézségeket — több erdészet többletteljesítése révén — a kemény lombos fafajok eladásával ellensúlyozzuk.

Tölgypusztulás

A Visegrádi Erdészet vezetőjének tájékoztatása szerint az erdészet területén fokozódik a tölgy pusztulása. A kár következtében adódó feladatokra intézkedési terv készül.

Ápolóvágási gondok

Az utóbbi hónapokban végrehajtott szakmai ellenőrzések során néhány erdészet területén szakszerűtlenül elvégzett ápolóvágásokat tapasztaltak. Szerencsére jelentős részük utólagosan javítható. Az erre vonatkozó intézkedések már megtörténtek.

Leltározás

Októberben és novemberben lezajlott a szokásos év végi leltározás. Az ellenőrök általában megfelelő rendet tapasztaltak. Azonban még mindig a megengedettnél nagyobb mennyiségben találtak ipari és tüzifát a befejezett vágásterületen és az erdei utak mentén. Az anyag- és fogyóeszközök tekintetében a vártnál több elfekvő készlet mutatkozott.

Célgépek

Körültekintő előkészítő munka után a vállalat vezetése úgy döntött, hogy 1987. január elsejétől a Főépítésvezetőség fogja üzemeltetni az építési célgépeket.

Új elnöke van az OEE Pilisi csoportjának

Az Országos Erdészeti Egyesület Pilisi Csoportja kibővített vezetőségi ülést tartott a közrlmúltban. *Bánó László,* a csoport titkára részletesen beszámolt az idén elvégzett, változatos, szakmai ismereteket bővítő és a Parkerdőgazdaság céljait is támogató egyesületi munkáról. *A jelenlegi taglétszám (45 új belépővel) 115 fő.* Bánó László tájékoztatta a vezetőséget a MTESZ XV. küldöttközgyűlésének, valamint az egyesületi titkárok országos értekezletének vitájáról, határozatairól is. Napirenden szerepelt a csoport 1987. évi munkaterve, amelynek főbb részei már elkészültek.

A vezetőség elhatározta, hogy *akciót indít a Parkerdőgazdaság területén található erdészeti emlékhelyek felkutatására.* A munka összefogásával *Dobó Istvánt,* a vállalati központ csoportvezetőjét bízta meg.

Amint ismeretes, Bertényi Miklós elhúnytával megüresedett az OEE Pilis Csoportjának elnöki széke. A fontos tisztséget ezentúl *Vida Zoltán* erdészetvezető, a korábbi választás másodjelöltje, az egyesület régi, aktív tagja tölti be. Az új elnök hosszú ideje tevékenykedik az OEE gépesítési szakosztályában is. A gazdasági vezetői feladatot a jövőben *Vincze Eszter,* Főépítésvezetőségünk dolgozója látja el, helyettese pedig *Szabatin Lajosné,* központunk munkatársa lett.

Tanácskozás a fakitermelésről

A KGST Mezőgazdasági Állandó Bizottságának Erdészeti Állandó Munkacsoportja november 17—21. között, a Hoffmann fogadóban tartotta szakértői tanácskozását. A résztvevők *„a fakitermelés technikája és technológiája sík- és hegyvidéki viszonyok között"* témakört vitatták meg. A tanácskozáson Csehszlovákia, Lengyelország, a Német Demokratikus Köztársaság, a Szovjetunió, valamint hazánk szakemberei vettek részt.

A konferenciát *dr. Solymos Rezső,* a MÉM EFH főosztályvezetője, valamint *dr. Szikra Dezső,* Parkerdőgazdaságunk műszaki főigazgató-helyettese nyitotta meg. A résztvevők megvitatták az egyes országok tapasztalatait, számos referátum keretében értékelték a fakitermelés gépesítésének helyzetét és fejlesztési lehetőségeit, s ezzel kapcsolatban különböző ajánlásokat készítettek. A tanácskozás jegyzőkönyvét november 20-án írták alá.

Külföldi és hazai vendégeinknek alkalmuk nyílt Parkerdőgazdaságunk fakitermelésének megismerésére is. Négy különböző munkahelyet mutattunk be, több útépítést, valamint a lepencei üzemet. A tanácskozás résztvevői elismeréssel nyilatkoztak a látottakról, kiemelve az LKT-traktorok bázisán szervezett munkacsapatok jó munkáját, a telepen alkalmazott belső anyagmozgatási rendszer célszerűségét s a különböző utak összhangját.

Testvérlapjainkból

Az ERDŐ novemberi száma közli az OEE erdőművelési és erdőhasználati szakosztályának közös állásfoglalását a hegyvidéki erdőgazdálkodás helyzetéről és jövőjéről. Itt nincs terünk bővebben idézni belőle, de a közlemény tanulmányozását mindenkinek ajánljuk, mert *a Pilis égető gondjait és a pilisi erdészek aggodalmát* is megfogalmazták az aláírók. Az állásfoglalás egyúttal választ ad a Parkerdőgazdaság vezetésének néhány korábbi intézkedésére is.

Az ERDÉRT Vállalat üzemi lapja arról ad hírt, hogy Tuzséron és Mátészalkán megkezdődött *a fenyőkéreg és -hulladék feldolgozása fabriketté.*

Az alapgép svájci gyártmány, a kiegészítő berendezés a vállalat dolgozóinak szabadalma. A fabrikett hőértéke 4200 kilokalória, azonos a jó minőségű barnaszénével. A közeljövőre már 100 tonnás termelést terveznek. Az eljárást nekünk is érdemes tanulmányozni.

Pályázat fiataloknak

Az első helyezett Genfbe utazik

Az Európai Gazdasági Bizottság (EGB) Fabizottsága és az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezetének — a FAO-nak — Európai Erdészeti Bizottsága — negyven éves fennállása alkalmából — ünnepi, egyesített ülést tart 1987 októberében, Genfben. Ezzel kapcsolatban felhívták a két bizottság tagországait, hogy az erdőgazdálkodásban és faiparban dolgozó fiatalok, illetve az ilyen irányú tanulmányokat folytató diákok részére rendezzenek **tanulmányíró-versenyt** a következő témakörben:

„Az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar hozzájárulása az emberiség anyagi és szociális jólétéhez az elkövetkező évszázad során."

E témakörön belül a pályázó szabadon választhat résztémát, azonban szükséges, hogy dolgozatának legyen nemzetközi összefüggése is, azaz ne korlátozódjon csak helyi vagy nemzeti problémákra. A szerző ne csupán az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar jövőbeni szerepéről vallott nézeteit írja le, hanem mutassa be elképzeléseit arra vonatkozóan is, hogy mit kell tenni az elkövetkező évtizedekben annak érdekében, hogy elképzelései megvalósíthatók legyenek.

A versenyben bármely 30 év alatti erdőgazdasági és elsődleges faipari diák vagy dolgozó részt vehet.

Díjak: I. helyezettnek 20 ezer Ft,
II. helyezettnek 10 ezer Ft,
III. helyezettnek 5 ezer Ft.

A nyertes pályaművet az ENSZ valamelyik munkanyelvén (**angol, francia, orosz, spanyol**) kell a Fabizottság titkárságára elküldeni. Mivel az első helyezett várhatóan részt vesz az egyesített ülésen, szükséges, hogy a pályázó a munkanyelvek valamelyikét folyékonyan beszélje.

A pályamű ne legyen hosszabb 20 oldalnál, s ezen felül legyen 1—2 oldalas összefoglalója.

A pályaműveket legkésőbb **1987. január 31-ig** kell postára adni dr. Váradi Géza hivatalvezető-helyettes részére (MÉM, Erdészeti és Faipari Hivatal, 1860 Budapest 55 Pf. 1.) címezve. A kísérőlevélben vagy a dolgozatban a pályázó adja meg nevét, születési dátumát, munkahelyének vagy oktatási intézményének nevét, valamint azt, hogy a fent felsorolt nyelvek közül melyiket és milyen szinten beszéli.

Erdészeti és Faipari Hivatal
Országos Erdészeti Egyesület

Vendégek Varsóból

A Varsói Kerület Állami Erdőinek három vezető munkatársa november elején néhány napos tanulmányúton Parkerdőgazdaságunknál tartózkodott. E látogatás is része volt azon megállapodás végrehajtásának, amelyet gazdaságunk küldöttsége — a MÉM EFH megbízásából — még 1980-ban kötött meg a lengyel fővárosban.

Idén júniusban a két kollektíva kapcsolata — az alábbi új célok megfogalmazásával — erősödésének újabb szakaszába érkezett. **A.** Az évszázados lengyel—magyar barátság folytatása és elmélyítése. **B.** A tapasztalatok és információk kölcsönös cseréje az erdőgazdálkodás általános problémáinak jobb megismerése, valamint konkrét szakmai gondok megoldása céljából. **C.** A dolgozók általános technikai-szakmai ismereteinek növelése. **D.** Ismerkedés a partner kollektíva hazájának kultúrájával, történelmével és művészetével. **E.** Személyes ismeretség és barátság kialakítása a dolgozók és családtagjaik csoportjai között.

A látogatás befejeztével *Wojciech Fonder,* a küldöttség vezetője, munkatársai — *Elzbieta Nievegtowska* és *Zbigniew Belicki* — nevében is nyilatkozott lapunknak. Amint elmondta, megragadta őket vállalatunk sokoldalú tevékenysége. Az eredményeket felmutató gazdálkodás mellett zajló, a közjót szolgáló munkálkodás és az általános közéletben való intenzív jelenlét számukra eleddig ismeretlen volt. *Az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar összekapcsolását más szocialista országokban is alkalmazható, követendő példának tartják.* Elismeréssel szóltak a Visegrádi Erdészet területén tapasztalt természetes felújítási eredményekről, a szakszerűen végrehajtott ápolóvágásokról és a tölgymakk-termés hasznosítása érdekében végzett munkáról. Megköszönték azt a lehetőséget, hogy tanulmányozhatták az akác-termesztés tapasztalatait. Ezzel kapcsolatos, gödöllői benyomásaik alapján megváltozott véleményük e fafajról.

Vendégeinktől megtudtuk, hogy a Varsó környéki erdők üdülő- és pihenőerdő jellegének kialakítására idén 15 millió zlotyt biztosított a lengyel állami költségvetés. (1980-ban ez az összeg 5 millió zlotyt tett ki.) Főként pihenőhelyeket és autóparkolókat építenek. Az átlagosan 20 ezer hektár nagyságú erdészetekben ipari-tv rendszert hoztak létre. A jobbára fenyőből álló erdőkben *tv-kamerák végzik a tűzesetek megfigyelését.* Az elmúlt években hatalmas széldöntések voltak elegyetlen fenyveseikben. Az elemi kár miatt több, mint 400 ezer köbméter fát kellett soron kívül kitermelni.

Vendégeink nyilatkoztak arról is, hogy a kiépített — kölcsönösen előnyös — szakterületi kapcsolatok mellett igen hasznosnak tartanák a két kollektíva dolgozóinak magánjellegű kapcsolatait. Ezt jól szolgálná például a csereüdültetés.

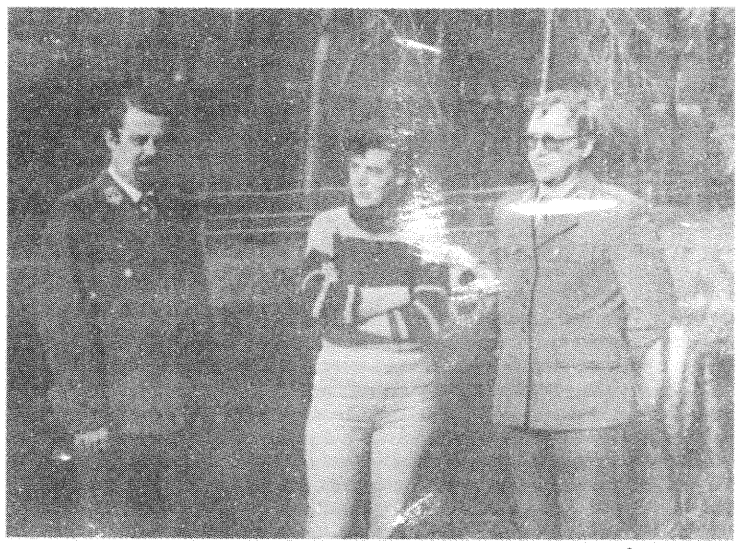

FOTÓ: Szabados

A lengyel delegáció tagjai.

FOTÓ: Bertényi

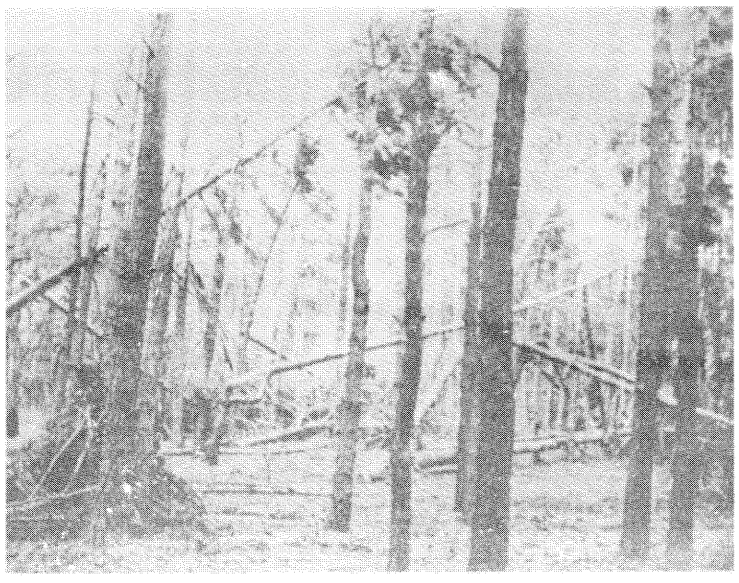

Széldöntés egy Varsó környéki fenyvesben.

Hibaigazítás

Az előző számunk 3. oldalán megjelent, az őszi vadászatokról szóló rövid íráshoz csatlakozó fotó képaláírásába értelemzavaró hiba csúszott. Helyesen: természetesen „töretet" és nem „töreket" nyújt át kollégánk a külföldi vadásznak.

PARKERDŐGAZDASÁG

A Pilisi Állami Parkerdőgazdaság dolgozóinak üzemi lapja.
Megjelenik kéthavonta.
Kiadja: a Lapkiadó Vállalat.
Felelős kiadó: Siklósi Norbert vezérigazgató. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. A szerkesztőbizottság elnöke: Márkosi Lajos.
Felelős szerkesztő: Dr. Sébor József.
A lap ára: 1,80 Ft.
Magyar Média Nyomda, 86.561